

د حضرت صفیاء نبی کتاب

۔ ماخذ انبیاء

۱) د مالک خُدای کلام په صفیاء نازل شو. صفیاء د کوشی زوی او کوشی د جدلیاه زوی، او جدلیاه د امریاه زوی، او امریاه د حزقیاه زوی وو، دا کلام په هغه وخت نازل شو کله چې یوسیاہ د امون زوی د یهوداہ بادشاہ وو.

د راتلونکې تباہی خبردارۍ

۲) ”زۀ به د زمکې د مخ نه هر یو څیز ختم کړم،“ مالک خُدای فرمائی. ۳) ”زۀ به بنی آدم او ځناور دواړه ختم کړم، زۀ به د هوا مارغان او د سمندر کبان ختم کړم. د بدعملو د کاینو بُتان به تباہ کړم او انسان به د زمکې د مخ نه ختم کړم،“ مالک خُدای فرمائی. ۴) ”زۀ به خپل لاس د یهوداہ او د هغوی ټولو خلاف وراورد کړم څوک چې په یروشلم کښې اوسېږی. زۀ به د دې ځای نه د بعل د عبادت یادونه، د بُت پرستانو نومونه او بُت پرسته امامان ختم کړم، ۵) هغه څوک چې په چتونو د نمر، سپورمی او ستورو عبادت کوی او هغوی ته سجدې کوی، او په یو وخت کښې مالک خُدای ته سجدې کوی او د هغه په نوم قسم خوری او هم په هغه وخت کښې د مولک بُت په نوم قسم خوری. ۶) او دا هم هغه خلق دی چا چې ما ته شا کړې ده او زما لټون نه کوی او نه زما لارښودنه غواړی. ۷) د مالک خُدای په وړاندې خاموشه اوسه، ځکه چې د مالک خُدای د قیامت ورځ نزدې

ده. مالک خدای یوه قربانی تیاره کړې ده، هغه هغه څوک
 مقدس کړی دی چې هغه راغوبستی دی. (۸) د مالک خدای
 د قربانی په ورځ به زه شهزادگانو او د بادشاه زامنو له سزا
 ورکړم او هر هغه چا له چې د غېر قومونو جامې اچوی. (۹)
 په هغه ورځ به زه هغوی ټولو له سزا ورکړم څوک چې د بت
 د عزت دپاره په درشل وردانگی، د خپلو مالکانو کورونه د
 ظلم او ټکی نه پکوی. (۱۰) په هغه ورځ، "مالک خدای
 فرمائی، "یوه چغه به د کب دروازې نه اوچته شی، د ښار د
 نوې حصې نه به ماتم، او د غونډو نه به د ماتېدو آوازونه
 راځی. (۱۱) د غم فریاد وکړی، تاسو ټول چې په نوې ښار
 کښې اوسېږئ، ستاسو ټول سوداگر به جارو شی، هغه ټول
 چې د سپینو زرو روزگار کوی هغه به تباه شی. (۱۲) زه به
 د پيوه په لاس گوټ په گوټ په یروشلم کښې وگرځم. زه به
 هغه خلقو له سزا ورکړم چې په خپل ځان مطمئن دی، هغه
 څوک چې دا سوچ کوی چې مالک خدای به مونږ سره نه ښه
 کوی او نه بد. (۱۳) د هغوی مال دولت به لوټ شی او د
 هغوی کورونه به وران شی. هغوی به کورونه جوړوی خو په
 کښې به نه اوسېږی، هغوی به د انګورو باغونه وګری خو
 مې به ترې ونه څښی. (۱۴) د مالک خدای د قیامت لویه
 ورځ رانږدې ده، پېره نږدې ده او زر راتلونکی ده. غوږ شی، د
 مالک خدای د ورځ ژړا به سخته وی، په هغه ورځ به ښه تکره
 فوجیان هم چغې وهی. (۱۵) هغه به د غضب ورځ وی، د غم
 او مصیبت ورځ به وی، د تباهی او بربادی ورځ به وی، د
 تورې تیارې او خړې ورځ به وی او د تکې تورې وریځې ورځ
 به وی. (۱۶) د بیگل غږولو او د جنگی نعرو ورځ چې د
 مضبوطو ښارونو خلاف او د لوړو برجونو خلاف به وی.

١٧ زه به په خلقو داسې مصيبتونه راولم چې هغوى به د
 رندو په شان گرځي. ځكه چې هغوى زما خلاف گناه كړې
 ده. د هغوى وينه به د خاورو په شان تويه شي او د هغوى
 لاشونه به سخا شي. ١٨ د مالک خدائ د غضب په ورځ به
 نه د هغوى سپين زر او نه به د هغوى سره زر هغوى ته
 خلاصون ورکولې شي. د هغه د غېرت په اور به ټوله دنيا
 وسوزيږي ځكه چې هغه به ناگهانه د هغوى ټولو خاتمه راولي
 څوک چې د زمکې په مخ باندې اوسپړي.

توبه ويستل

٢ ١ اے بې شرمه قوم، يو ځای راغونډ شي، يو ځای
 شي، ٢ د دې نه مخکې چې مقرر وخت راشي او هغه
 ورځ مو لکه د بوسو په شان ورک کړي، د دې نه مخکې
 چې د مالک خدائ سخت قهر په تاسو نازل شي، د دې نه
 مخکې چې د مالک خدائ د غضب ورځ په تاسو راشي.
 ٣ مالک خدائ ولټوي، اے د زمکې ټولو عاجزانو خلقو،
 تاسو چې څوک د هغه په احکامو عمل کوئ، صداقت
 ولټوي، عاجزي ولټوي. شايد چې تاسو د مالک خدائ د قهر
 په ورځ پټ کړې شي.

د بنی اسرائیلو د دشمنانو خلاف قضاوت

٤ غزه به پرېښودلې شي او اسقلون به شاړ او ويجاړ پاتې
 شي. په نيمه ورځ کې به اشدود خالی شي او عقرون به د
 ببخ نه وويستلې شي. ٥ په تاسو دې افسوس وي څوک
 چې د سمندر په غاړ اوسپړي، اے د چريتيانو خلقو، د مالک

خُدائِ کلام ستاسو خلاف دے، اے کنعانه، د فلسٽيانو

زمکې. زه به تا تباہ کړم، او هيڅوک به باقى پاتې نه شى. (۶)

د سمندر غاړه به د شپونکو د څرن ځائ او د گډو شپول

وى. (۷) دا به د يهوداه د پاتې شوى قوم په قبضه كېنې وى،

هلته به هغوى ته د څرن ځائ ملاو شى. په ماښام كېنې به

هغوى د اسقلون په كورونو كېنې ځملى. مالک خدائ د

هغوى خدائ پاک به د هغوى غمخور وى، هغه به هغوى بيا د

غلامى نه واپس راوولى. (۸) ”ما د موآب بې عزتى او د

عمونيانو پيغورونه واورېدل، چا چې زما د خلقو بې عزتى

وکرې او د هغوى د ملک خلاف يې دهمکيانې ورکړې. (۹)

نو په دې وجه، زه ربُ الافواج د بنى اسرائيلو خدائ پاک، زه

په خپل ذات قسم خورم، يقيناً موآب به لکه د سدوم په شان،

او عمونيان به لکه د عموره په شان شى. دا ځائ به د دربو

او د مالگې په کندو بدل شى، او د همپشه دپاره به شار وچار

شى. زما په خلقو كېنې ژوندى پاتې به هغوى لوټ كړى، زما

د قوم ژوندى پاتې به د هغوى ملک قبضه كړى. (۱۰) دا هغه

څه دى چې دوى ته به د خپل غرور په بدله كېنې او د مالک

خدائ ربُ الافواج د قوم د بې عزتى او خندا په وجه ملاو شى.

(۱۱) مالک خدائ به هغوى وپروى کله چې هغه د ټولې دنيا

خدایان کمزورى كړى. د دنيا ټول قومونه به د هغه عبادت

وکرې، او هر يو به يې په خپل ملک كېنې كوى. (۱۲) ”اے د

ايتھوپيا خلقو، تاسو به هم زما په توره ووژلے شى. (۱۳)

هغه به خپل لاس اوږد كړى د شمال خلاف او اسور به تباہ

كړى، نينوه به شار او وچار كړى او لکه د صحرا په شان به

يې اوچ كړى. (۱۴) څاروى او رمې او هر قسمه مخلوق به

هلته آرام كوى. گونگى به د دې د ستنو په سر كېنې جالې

جوڙي ڪري. د دوي چڱي به د ڪرڪو نه دننه راڻي، ملبه به د
 دي په دُرشلونو ڪبني وي، خلق به د دي ديار تيرونه وزغوي.
 ۱۵) دا هم هغه لاپرواه بنار دے چي په حفاظت ڪبني پروت
 وو. هغي خپل خان سره ووئيل، ”زه د ٽولو نه غٽ يم، او زما
 نه علاوه بل نشته.“ هغي نه خه ڪنڊر جوڙ شو او د خنگلي
 خناورو جاله شوه. هر هغه څوڪ چي په هغي تيرپري نو
 وريوري به مسخري کوي او د يري نه به توپي وياسي.

د يروشلم مستقبل

۳) افسوس د ظالمانو په بنار چي سرڪشه او ناپاڪه
 دے. ۲) هغه د هيچا تابعداري نه کوي، هغه تربيت نه
 قبلوي. هغه په مالڪ خدائ يقين نه کوي، هغه خپل خدائ
 پاڪ ته نزدي نه راڻي. ۳) د دي آفسران غرمبڊونڪي زمري
 دي، د دي حڪمرانان د ما بنام ليوانو په شان دي، څوڪ چي
 تر سحر پوري خپل ٽول بنڪار خوري. ۴) د دي پيغمبران
 ڪبرزن دي، هغوي غداران دي، د هغي امامان د مقدسو
 خايونو بي حرمتي کوي او د شريعت نافرمانی کوي. ۵)
 مالڪ خدائ په هغه بنار ڪبني دے هغه صادق دے، هغه
 هيخ بي انصافي نه کوي. هغه هر سحر انصاف کوي او هر
 ورغ خپل انصاف قائم ساتي. خو بدعمله خلق هيخ په شرم نه
 پوهيږي. ۶) ”ما قومونه ختم ڪرل، د هغوي قلعه گاني مي
 تباه ڪري، ما د هغوي ڪوخي ويجاري ڪري، په هغي ڪبني
 څوڪ تگ راتگ نه کوي. د هغوي بنارونه خالي شوي دي،
 هيخ څوڪ به په ڪبني پاتي نه شي، يو هم نه. ۷) ما بنار ته
 ووئيل، يقيناً به ته زما نه وويرپري او زما تربيت به قبول

کڙي. بيا به د هغه د اوسېدو ځای تباہ نه شي، لکه څنگه چې
زما د هغه خلاف منصوبه وه. خو د هغوی اوس هم دا شوق
دے چې هغه ټولې بد عملې چې کومې يې مخکېني کولې
وکړي. (۸) مالک خدای فرمائي چې، ”په دې وجه ما ته
انتظار وکړئ، په کومه ورځ چې زه به ښکار ونيسم. ما
فېصله کړې ده چې قومونه راغونډ کړم، بادشاهي رايوځای
کړم، او خپل قهر او سخته غصه پرې نازله کړم. زما د
غېرتي قهر په اور به ټوله دنيا وسوزي. (۹) بيا به زه د خلقو
خبرې پاکې کړم، چې هغوی ټول د مالک خدای نوم واخلي
او اوږه په اوږه د هغه خدمت وکړي. (۱۰) د ايتھوپيا د
سيندونو بل طرف نه به زما عبادت کوونکي، زما خواره واره
خلق، ما له نذرانې راوړي. (۱۱) په هغه ورځ به تاسو د هغه
ټولو خراب کارونو په وجه چې تاسو ما سره کړي دي ونه
شرمېږئ، ځکه چې زه به د دې ښار نه هغه خلق لرې کړم
چې په خپل غرور خوشحالي کوي. ته به بيا کله زما په
مقدس غر غرور ونه کړي. (۱۲) خو زه به په تا کښې
خاکساره او عاجز خويه خلق پرېږدم، څوک چې د مالک
خدای په نوم يقين کوي. (۱۳) د بنی اسرائيلو ژوندی پاتې
خلق به غلط کار نه کوي، هغوی به دروغ نه وائي، او نه به د
هغوی په ژبه دوکه وي. هغوی به خوري څښي او آرام به
کوي او هيڅ څوک به هغوی نه يروي.“

د خوشحالي سندره

(۱۴) سندرې ووايه، اے د صيون لورې، په زوره چغې ووهه،
اے بنی اسرائيله. خوشحاله شه او په خپل پوره زړه سره
خوشحالي وکړه، اے صيون لورې. (۱۵) مالک خدای

ستاسو سزا ختمه کړې ده، هغه ستاسو دشمنان واپس کړل. مالک خدای، د اسرائیل بادشاه، ستاسو مل دے، تاسو به بیا هیڅکله د خه نقصان نه نه یرېږئ. (۱۶) په هغه ورځ به هغوی یروشلیم ته ووائی چې، ”یرېږه مه، اے صیونه، پری نه ږدی چې ستا لاسونه کمزوری پاتې شی. (۱۷) مالک خدای ستاسو خدای پاک ستاسو مل دے، هغه طاقتور دے او تاسو به بچ کړی. هغه به تاسو نه ږېر خوشحاله وی، هغه به تا په خپلې مینې خاموش کړی، هغه به په تا په سندرو سره خوشحالی وکړی. (۱۸) زه به هغوی ستاسو نه لرې کړم څوک چې د مقرر شوی اخترونو په وجه غمژن وُو نو دا به نور ستاسو دپاره د شرم سبب نه وی. (۱۹) په هغه وخت به زه معامله وکړم هغوی ټولو سره چې په تا پې ظلم زیاتے کړے دے، زه به ګوډیان بچ کړم او هغوی به راغونډ کړم چې څوک خواره واره شوی دی. زه به هغوی له عزت او جلال ورکړم، په هر ملک کبني چرته چې دوی رسوا شوی وُو. (۲۰) په هغه وخت به زه تاسو راغونډ کړم، په هغه وخت به زه تاسو خپلو کورونو ته راولم. زه به تاسو ته د دنیا په ټولو خلقو کبني عزت او جلال درکړم، زه به تاسو ستاسو د خپلو سترگو د وړاندې بیا آباد کړم،“ مالک خدای فرمائی.